

Chambre des Représentants		Kamer der Volksvertegenwoordigers	
Session de 1928-1929	N° 254		Zittingsjaar 1928-1929
	SÉANCE du 25 Avril 1929	VERGADERING van 25 April 1929	

PROPOSITION DE LOI

modifiant les lois coordonnées des 10 juin 1919 et 25 juillet 1921, sur les réparations à accorder aux victimes civiles de la guerre.

DÉVELOPPEMENTS

MESSIEURS,

Les premières lois sur les réparations à accorder aux victimes civiles de la guerre ont été élaborées en complète indépendance des lois sur les réparations à accorder aux victimes militaires.

Depuis, une autre tendance s'est fait jour et a pour but d'égaliser les charges contractées par l'Etat envers toutes les victimes de la guerre, et à placer celles-ci sur un pied d'égalité.

Néanmoins, une anomalie regrettable subsiste, qui crée un régime différent entre les enfants d'invalides et orphelins de la guerre. Elle existe dans les lois sur les réparations à accorder aux victimes de la guerre, et défavorise les enfants et orphelins des victimes civiles.

L'actuelle proposition de loi tend à supprimer cette anomalie et à mettre sur un pied d'égalité, toutes ces intéressantes victimes de la guerre.

La loi du 23 novembre 1919 sur les pensions militaires dit en son article 19 :

« Les orphelins mineurs d'âge ont droit, tous ensemble, à une pension annuelle égale au montant de la pension que la mère a obtenue ou aurait été en droit d'obtenir dans les conditions stipulées aux articles 36 et 37. »

Et l'article 20 de la même loi dit :

« Les orphelins atteints d'une infirmité les mettant dans l'incapacité permanente de pourvoir à leur subsistance conservent, même après leur majorité, le bénéfice de la disposition qui précède. »

L'article 24, de la loi sur les pensions militaires (art. 1er de la loi du 31 juillet 1923) confirme cette manière de voir, et stipule que, pour l'allocation attribuée, toute limite d'âge « disparaît, lorsque, par suite d'infirmité, l'intéressé est dans l'incapacité permanente de subvenir à sa subsistance ».

L'article 33 de ladite loi (art. 1er de la loi du 31 juil-

WETSVOORSTEL

tot wijziging van samengeoordende wetten van 10 Juni 1919 en 25 Juli 1921 op de schadeloosstelling van de burgerlijke slachtoffers van den oorlog.

TOELICHTING

MIJNE HEEREN,

De eerste wetten op de schadeloosstelling aan de burgerlijke oorlogsslachtoffers werden opgemaakt heelmaal buiten de wetten op de schadevergoedingen aan de militaire slachtoffers.

Naderhand deed zich eene neiging voor om de door den Staat aangenomen lasten tegenover al de slachtoffers van den oorlog gelijk te maken en deze op een voet van gelijkheid te plaatsen.

Toch bestaat er eene betreurenswaardige ongelijkheid die een verschillend stelsel doet ontstaan tusschen de kinderen van de invaliden en de oorlogsweezen. Zij bestaat in de wetten op de schadevergoedingen aan de oorlogsslachtoffers, en is ten nadeele van de kinderen en weezen der oorlogsslachtoffers.

Ons wetsvoorstel wil deze ongelijkheid doen verdwijnen en alle oorlogsslachtoffers op gelijken voet stellen.

De wet van 23 November 1919, op de militaire pensioenen, zegt in artikel 19 :

« De minderjarige weezen hebben recht, allen tezamen, op een jaarlijksch pensioen, gelijk aan het bedrag van het pensioen dat hunne moeder bekomen heeft of het recht zou hebben gehad te bekomen onder de voorwaarden bepaald bij de artikelen 36 en 37. »

En artikel 20 van dezelfde wet zegt :

« De weezen aangetast door een lichaamsgebrek, waarbij zij bestendig in de onmogelijkheid verkeerden in hun onderhoud te voorzien, behouden zelfs na hunne meerderjarigheid, het voordeel van voorgaande beschikking. »

Artikel 24 van de wet op de militaire pensioenen (art. 1 van de wet van 31 Juli 1923) bevestigt deze zienswijze en bepaalt dat voor de verleende vergoeding alle beperking van leeftijd wegvalt « wanneer de belanghebbende, wegens lichaamsgebreken voor altijd onbekwaam is om in zijn onderhoud te voorzien ».

Artikel 33 van dezelfde wet (art. 1 van de wet van

let 1923) dit encore « et sans limite d'âge, si l'enfant est atteint d'une infirmité qui le met dans l'impossibilité permanente de pourvoir à sa subsistance ».

La proposition de loi que nous avons l'honneur de soumettre à la Chambre, vise à introduire ces dispositions en faveur des enfants et orphelins des invalides civils de la guerre.

VICTOR ERNEST.

PROPOSITION DE LOI

ARTICLE PREMIER.

Les mots suivants sont ajoutés au troisième alinéa de l'article 3 et au § 2 de l'article 5 :

« ... et sans limite d'âge si l'enfant est atteint d'une infirmité qui le met dans l'impossibilité permanente de pourvoir à sa subsistance. »

ART. 2.

Le § 1er de l'article 5 est complété par la disposition suivante :

« Les orphelins mineurs d'âge ont droit, tous ensemble, à une pension annuelle égale au montant de la pension que la mère a obtenue ou aurait été en droit d'obtenir dans les conditions stipulées aux autres articles de ladite loi. »

31 Juli 1923) zegt eveneens : « en zonder ouderdomsbeperking, indien het kind aangedaan is door een lichaamsgebrek, waardoor het voor altijd in de onmogelijkheid is in zijn bestaan te voorzien ».

Het wetsvoorstel dat wij de eer hebben aan de Kamer te onderwerpen wil deze bepalingen toepasselijk maken op de kinderen en weezen van de burgerlijke oorlogsslachtoffers.

VICTOR ERNEST.

WETSVOORSTEL

EERSTE ARTIKEL.

Aan de derde alinea van artikel 3 en aan § 2 van artikel 5, toevoegen de woorden :

« ... en, zonder leeftijdsgrens, indien het kind aangedaan is door een lichaamsgebrek waardoor het voor altijd in de onmogelijkheid is in zijn onderhoud te voorzien. »

ART. 2.

Aan § 1 van artikel 5 toevoegen hetgeen volgt :

« De minderjarige weezen hebben, gezamenlijk, recht op een jaarlijksch pensioen gelijk aan het bedrag van het pensioen dat de moeder heeft bekomen of het recht zou gehad hebben te bekomen onder de voorwaarden bepaald bij de overige artikelen van gezegde wet. »

VICTOR ERNEST,
VANDEMEULEBROUCKE,
ÉMILE CARLIER,
MAX HALLET,
P. DE BRUYN,
J.-B. PÉRIQUET.